ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 16ης Νοεμβρίου 2004

όσον αφορά γερμανικό καθεστώς ενισχύσεων υπέρ των παραγωγών αποστάγματος σιτηρών «Kornbranntwein»

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2004) 3953]

(Το γερμανικό κείμενο είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2006/240/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις απόψεις τους βάσει των προαναφερθεισών διατάξεων [1] και έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις τους.

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Με επιστολή της 22ας Νοεμβρίου 2000 έξι γερμανοί βιομηχανικοί παραγωγοί, που ανήκουν στην κοινοπραξία βιομηχανικών παραγωγών Kornbranntwein, υπέβαλαν καταγγελία στην Επιτροπή σε σχέση με την τροποποίηση του γερμανικού νόμου για το μονοπώλιο οινοπνεύματος της 2ας Μαΐου 1976 από το νόμο Haushaltssanierungsgesetz - («HsanG») της 22ας Δεκεμβρίου 1999 [2].

(2) Στόχος των καταγγελλόντων ήταν να διαπιστωθεί ότι ο γερμανός νομοθέτης τροποποιώντας το νόμο για το μονοπώλιο οινοπνεύματος [3] εισήγαγε καθεστώς το οποίο αποτελεί παράβαση του άρθρου 87 της συνθήκης ΕΚ, διότι συνιστά διάκριση μεταξύ των βιομηχανικών και γεωργικών παραγωγών Kornbranntwein, στο βαθμό που μόνον οι γεωργικοί παραγωγοί θεωρούνται πλέον επιλέξιμοι για τη χορήγηση ενισχύσεων που μέχρι τότε εδικαιούντο όλοι οι παραγωγοί αδιακρίτως. Οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται ότι το νέο καθεστώς παρέχει στους γεωργικούς παραγωγούς Kornbranntwein αδικαιολόγητο πλεονέκτημα, το οποίο αξιολογούν ως ενίσχυση ασυμβίβαστη με τους κοινοτικούς κανόνες ανταγωνισμού.

(3) Στις 3 Ιανουαρίου 2001 η Επιτροπή ζήτησε για πρώτη φορά περισσότερες πληροφορίες από τη Γερμανία όσον αφορά τις επίμαχες τροποποιήσεις. Η Γερμανία απάντησε σχετικά με επιστολή της 14ης Φεβρουαρίου, στην οποία επισημαίνει ότι τα εξεταζόμενα μέτρα ενίσχυσης είχαν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή ήδη το 1976 και ότι ο νέος νόμος εξυπηρετεί μόνο τη βελτίωση του υπάρχοντος μηχανισμού. Στις 16 Μαρτίου 2001 η Επιτροπή υπέβαλε νέα σειρά ερωτήσεων στη Γερμανία, που για να απαντήσει σχετικά ζήτησε παράταση της προθεσμίας, την οποία η Επιτροπή χορήγησε με επιστολή της 9ης Απριλίου 2001.

(4) Στις 24 Απριλίου 2001 η Γερμανία απέστειλε απάντηση στην Επιτροπή, η οποία στις 19 Νοεμβρίου διαβίβασε τα πρώτα συμπεράσματα και τις παρατηρήσεις της. Με επιστολή της 19ης Δεκεμβρίου 2001 η Γερμανία επέμεινε στις απόψεις που διατύπωσε στις 14 Φεβρουαρίου 2001 και διαβεβαίωσε εκ νέου την Επιτροπή ότι οι εξεταζόμενες ενισχύσεις συμβιβάζονται με τις κοινοτικές διατάξεις.

(5) Με επιστολή της 22ας Φεβρουαρίου 2002 η Επιτροπή κάλεσε τη Γερμανία, σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου της 22ας Μαρτίου 1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ [4], να υποβάλει τις παρατηρήσεις της και προτάσεις κατάλληλων μέτρων προκειμένου η νομοθεσία όσον αφορά τις ενισχύσεις για τους παραγωγούς Kornbranntwein να εναρμονιστεί με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ. Στις 19 Μαρτίου 2002 η Γερμανία πληροφόρησε εγγράφως την Επιτροπή ότι δεν θεωρεί απαραίτητη τη λήψη μέτρων, δεδομένου ότι δεν συμμερίζεται τα συμπεράσματα της Επιτροπής, ιδίως το συμπέρασμα ότι το απόσταγμα σιτηρών αποτελεί βιομηχανικό και όχι γεωργικό προϊόν.

(6) Με απόφαση της 19ης Ιουνίου 2002 η Επιτροπή πρότεινε στη Γερμανία σειρά κατάλληλων μέτρων για την αναδιατύπωση του γερμανικού νόμου όσον αφορά τις ενισχύσεις υπέρ των παραγωγών Kornbranntwein. Με επιστολές της 19ης και 23ης Ιουλίου 2002 η Γερμανία πληροφόρησε την Επιτροπή ότι απορρίπτει την πρότασή της και ότι, ως εκ τούτου, δεν προτίθεται να εφαρμόσει τα κατάλληλα μέτρα εντός της τεθείσας προθεσμίας.

---

[1] ΕΕ C 269 της 8.11.2003, σ. 2.

[2] Bundesgesetzblatt έτος 1999 Μέρος I αριθ. 58, Βόννη, 28 Δεκεμβρίου 1999. Με το νόμο HSanG πραγματοποιήθηκε μία γενική μεταρρύθμιση του γερμανικού μονοπωλίου οινοπνεύματος. Ο νόμος τέθηκε σε ισχύ την 1η Οκτωβρίου 2000.

[3] Νόμος για το μονοπώλιο οινοπνεύματος (Branntweinmonopolgesetz) της 2ας Μαΐου 1976.

[4] ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1· τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης του 2003.

(7) Ως αποτέλεσμα, στις 16 Οκτωβρίου 2002 η Επιτροπή αποφάσισε σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 να κινήσει επίσημη διαδικασία έρευνας όσον αφορά τα επίμαχα μέτρα ενίσχυσης. Η απόφαση δημοσιεύτηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 2002 στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ([5]), στην οποία όλοι οι ενδιαφερόμενοι κλήθηκαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους όσον αφορά τα εν λόγω μέτρα.

(8) Στις 12 Νοεμβρίου 2002 η Γερμανία υπέβαλε τις παρατηρήσεις της όσον αφορά την κίνηση της διαδικασίας.

(9) Η Επιτροπή έλαβε σχόλια συνολικά από 54 τρίτους ενδιαφερόμενους, μεταξύ των οποίων ένα κείμενο παρατηρήσεων με 2 000 περίπου υπογραφές. Στις 7 Φεβρουαρίου 2003 η Επιτροπή διαβίβασε τα εν λόγω σχόλια στη Γερμανία προκειμένου αυτή να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Στις 26 Φεβρουαρίου 2003 η Γερμανία ζήτησε από την Επιτροπή παράταση της προθεσμίας απάντησης, που χορηγήθηκε στις 27 Φεβρουαρίου. Η απάντηση της Γερμανίας παρελήφθη τελικά από την Επιτροπή με επιστολή της 19ης Μαρτίου 2003.

(10) Στις 5 Ιουνίου 2003 πραγματοποιήθηκε συνάντηση μετά από αίτηση της Γερμανίας· για το σκοπό αυτό η Γερμανία απέστειλε στην Επιτροπή στις 4 Ιουνίου 2003 μία προπαρασκευαστική επιστολή και στις 2 Ιουλίου 2003 μια δεύτερη επιστολή.

(11) Στις 13 Αυγούστου 2003 οι καταγγέλλοντες υπέβαλαν εγγράφως τις απόψεις τους στην Επιτροπή στο πλαίσιο των προκαταρκτικών διαδικασιών συνεδρίασης, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 29 Αυγούστου 2003 μετά από αίτηση των καταγγελλόντων.

(12) Στις 5 Μαρτίου 2003 η Επιτροπή διαβίβασε στη Γερμανία την επιστολή των καταγγελλόντων της 13ης Αυγούστου 2003. Η Γερμανία απάντησε σχετικά με επιστολή της 5ης Απριλίου 2004.

II. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

Α. **Το γερμανικό μονοπώλιο οινοπνεύματος και η εξέλιξή του**

(13) Το γερμανικό μονοπώλιο οινοπνεύματος καθιερώθηκε με το νόμο της 8ης Απριλίου 1922 ([6]) και τροποποιήθηκε με το νόμο της 2ας Μαΐου 1976 ([7]) ως αποτέλεσμα της νομολογίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, μεταξύ άλλων της απόφασης της 17ης Φεβρουαρίου 1976 στην υπόθεση 45/75 (Rewe-Zentrale) ([8]). Ο νέος νόμος της 2ας Μαΐου 1976 σχετικά με το μονοπώλιο οινοπνεύματος καταργεί την πολιτική στήριξης των τιμών, που απέρρεε από τα μέτρα εδαφικής προστασίας και συνιστούσε παράβαση του άρθρου 31 της συνθήκης ΕΚ (πρώην άρθρο 37), και την αντικαθιστά με έναν μηχανισμό αντιστάθμισης των τιμών.

(14) Στις 9 Απριλίου 1976 η Γερμανία κοινοποίησε τον τροποποιημένο νόμο όσον αφορά το μονοπώλιο οινοπνεύματος ([9]) σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 (νυν άρθρο 88 παράγραφος 3) της συνθήκης ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 4 του κανονισμού αριθ. 26 του Συμβουλίου της 4ης Απριλίου 1962 περί εφαρμογής ορισμένων κανόνων ανταγωνισμού στην παραγωγή και την εμπορία γεωργικών προϊόντων ([10]). Το άρθρο 4 του εν λόγω κανονισμού ορίζει ότι: «*Οι διατάξεις του άρθρου 93 παράγραφος 1 και παράγραφος 3 πρώτη πρόταση της συνθήκης εφαρμόζονται στις ενισχύσεις τις χορηγούμενες για την παραγωγή ή την εμπορία των προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα II της συνθήκης* [νυν και στο εξής παράρτημα I της συνθήκης ΕΚ· η υπογράμμιση της Επιτροπής]». ([11]) Ως εκ τούτου τα κράτη μέλη έχουν απλώς υποχρέωση ανακοίνωσης, χωρίς να απαιτείται έγκριση της Επιτροπής.

(15) Στην επιστολή κοινοποίησής της η Γερμανία επισήμανε στην Επιτροπή ότι θα συνεχίσει να τηρεί τη νομική υποχρέωσή της να αγοράζει την παραγωγή των εγχώριων παραγωγών αποστάγματος σε τιμή κάλυψης της κόστους.

(16) Στην κοινοποίηση του 1976 δεν γίνεται καμία διάκριση μεταξύ προϊόντων διαφορετικού είδους, ήτοι μεταξύ ουδέτερης και αρωματικής αλκοόλης, όπως για παράδειγμα το Kornbranntwein. Η Επιτροπή δεν έχει λάβει θέση όσον αφορά το περιεχόμενο της κοινοποίησης.

(17) Σύμφωνα με την τροποποίηση του νόμου του 1976 το μονοπώλιο συνίσταται στην αγορά και στην εμπορία αλκοόλης από την Bundesmonopolverwaltung für Branntwein («BfB»), διοικητική αρχή που υπάγεται στο υπουργείο οικονομικών. Η BfB αγοράζει την αλκοόλη σε νομοθετικά εγγυημένες τιμές, την υποβάλλει σε ανόρθωση ([12]) και την διαθέτει σε τιμές αγοράς. Από το εν λόγω μονοπώλιο εξαιρείται το Kornbranntwein.

([5]) ΕΕ C 308 της 11.9.2002, σ. 6.
([6]) Reichsgesetzblatt I, σ. 335, 405.
([7]) Νόμος για την τροποποίηση του νόμου όσον αφορά το μονοπώλιο οινοπνεύματος, Bundesgesetzblatt I N 50 της 7ης Μαΐου 1976, σ. 1145.
([8]) Συλ. 1976, σ.181 (Σκέψη 27). Στην εν λόγω απόφαση το Δικαστήριο αποφάνθηκε συγκεκριμένα ότι «υπάρχει παραβίαση του άρθρου 37 (νυν άρθρο 31) της συνθήκης, εάν η επιβάρυνση του εισαγόμενου προϊόντος διαφέρει από αυτήν του αντίστοιχου εγχώριου προϊόντος, το οποίο υπόκειται άμεσα ή έμμεσα στο μονοπώλιο.»
([9]) Η κοινοποίηση αφορούσε όλα τα προϊόντα που εμπίπτουν στο μονοπώλιο, συμπεριλαμβανομένου του Kornbranntwein.
([10]) ΕΕ 30 της 20.4.1962, σ. 62/993 τροποποιήθηκε από τον κανονισμό αριθ. 49 (ΕΕ 53 της 1.7.1962, σ. 62/1571)..
([11]) Με τη συνθήκη του Άμστερνταμ το παράρτημα II της συνθήκης μετατράπηκε σε παράρτημα I. Ωστόσο, το περιεχόμενό του παραμένει αμετάβλητο.
([12]) Ανόρθωση: επεξεργασία της αλκοόλης με απόσταξη, διήθηση ή άλλη διαδικασία

(18) Ο νόμος της 2ας Μαΐου 1976 αναθέτει στην Deutsche Kornbranntwein-Vermarktung GmbH (DKV) ([13]) ανάλογη αποστολή με αυτήν της BfB, ωστόσο αποκλειστικά για την αγορά και την εμπορία του Kornbranntwein. Με το νόμο του 1976 η DKV απέκτησε το αποκλειστικό δικαίωμα αφενός να αναλαμβάνει το μεγαλύτερο μέρος της εγχώριας παραγωγής Kornbranntwein σε νομοθετικά εγγυημένες τιμές, που καλύπτουν τα έξοδα των παραγωγών, βιομηχανικών ή γεωργικών ([14]), και αφετέρου να διαθέτει το Kornbrenntwein σε τιμές αγοράς, ενδεχομένως μετά το μετασχηματισμό και/ή την ανόρθωσή του. Μέχρι το 2000 άνω του 80 % του παραγόμενου στη Γερμανία Kornbranntwein διατίθετο στην αγορά από την DKV και το υπόλοιπο 20 % από τους ίδιους τους παραγωγούς ([15]).

(19) Η DKV ως αντιπαροχή για την εκπλήρωση της αποστολής που της ανατίθεται βάσει του άρθρου 82 του νόμου για το μονοπώλιο οινοπνεύματος λαμβάνει αποζημίωση, η οποία, ελλείψει αγοραίας τιμής, καθορίζεται με βάση τις κατευθυντήριες αρχές για τον καθορισμό τιμών κατά την ανάθεση δημόσιων συμβάσεων βάσει του κόστους (Leitsätzen für die Preisermittlung bei öffentlichen Aufträgen aufgrund von Selbstkosten (LSP).

(20) Οι γερμανοί παραγωγοί Kornbranntwein, που θεωρούνται επιλέξιμοι ενίσχυσης, έχουν την υποχρέωση να παραδίδουν στην DKV συγκεκριμένες ποσότητες στο ύψος των δικαιωμάτων τους απόσταξης (Brennrechte), που καθορίζονται από τις κρατικές υπηρεσίες σε ετήσια βάση. Οι εν λόγω παραγωγοί μπορούν να παράγουν μεγαλύτερη ποσότητα αλκοόλης, για την οποία ωστόσο δεν ισχύει πλέον καμία εγγύηση τιμής. Οι γεωργικοί παραγωγοί (σε αντίθεση με τους βιομηχανικούς για προφανείς λόγους) υποχρεούνται από το νόμο να επεξεργάζονται τις πρώτες ύλες που οι ίδιοι παράγουν (σιτηρά) και να εκμεταλλεύονται στη γεωργική τους επιχείρηση τα υποπροϊόντα της απόσταξης, για παράδειγμα, να χρησιμοποιούν ως ζωοτροφή τα κατάλοιπα της διύλισης και την κοπριά ως λίπασμα.

(21) Ορισμένοι παραγωγοί εκμεταλλεύονται και εμπορεύονται οι ίδιοι το σύνολο ή μέρος της παραγωγής τους χωρίς τη βοήθεια της DKV. Στην περίπτωση αυτή λαμβάνουν από την DKV, στο πλαίσιο των δικαιωμάτων τους απόσταξης το ισόποσο των εξόδων τους για την ανόρθωση, αποθήκευση και εμπορία, με τα οποία δεν επιβαρύνθηκε η DKV. Οι εν λόγω παραγωγοί εξομοιώνονται χρηματοοικονομικά κατ' αυτόν τον τρόπο με τους παραγωγούς που παραδίδουν την παραγωγή τους στην DKV.

(22) Με το νόμο HSanG επήλθαν αλλαγές στο μονοπώλιο με στόχο την περικοπή των ενισχύσεων. Πρωταρχικά, περιορίστηκε ο κύκλος των δικαιούχων ενίσχυσης και αναδιοργανώθηκε εν μέρει ο μηχανισμός διανομής των ενισχύσεων. Αφότου τέθηκε σε ισχύ ο HSanG οι γεωργικοί παραγωγοί είναι οι μόνοι που συνεχίζουν να επωφελούνται πλήρως του παλαιού καθεστώτος, δεδομένου ότι σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 5 του τροποποιημένου μονοπωλίου οινοπνεύματος τα δικαιώματα απόσταξης για τους βιομηχανικούς παραγωγούς για τα έτη χρήσης 2000/2001 μέχρι 2005/2006 μειώνονται στο 50 % των κανονικών δικαιωμάτων τους ([16]). Σύμφωνα με τη μεταβατική περίοδο, που από το νόμο προβλέπεται να λήξει το 2005/2006, επιλέξιμοι για ενίσχυση θεωρούνται μόνο οι γεωργικοί παραγωγοί.

(23) Σύμφωνα με το άρθρο 58α του νόμου περί μονοπωλίου οινοπνεύματος που τροποποιήθηκε από τον HsanG, οι βιομηχανικοί παραγωγοί μετά το έτος χρήσης 2006/2007, ήτοι από την 30ή Σεπτεμβρίου 2006, δεν επιτρέπεται πλέον να συμμετέχουν στο μονοπώλιο, μπορούν ωστόσο ήδη από το 2001 να αποχωρήσουν οικειοθελώς από το μονοπώλιο. Προκειμένου να αποζημιωθούν οι βιομηχανικοί παραγωγοί για τις αναπόφευκτες απώλειες, ο νομοθέτης προέβλεψε ότι οι παραγωγοί που αποχωρούν πρόωρα από το μονοπώλιο πρέπει να λάβουν αντιστάθμιση. Για το λόγο αυτό μεγάλο μέρος των βιομηχανικών παραγωγών επέλεξε να αποχωρήσει πρόωρα από το μονοπώλιο.

(24) Για λόγους ίσης μεταχείρισης, σύμφωνα με το νόμο μπορούν και οι γεωργικοί παραγωγοί να εγκαταλείψουν το μονοπώλιο· στην περίπτωση αυτή λαμβάνουν τα ίδια ποσά αντιστάθμισης με τους βιομηχανικούς παραγωγούς.

(25) Η DKV θα πρέπει να εκπληρώνει μέχρι την 30ή Σεπτεμβρίου 2006 την αποστολή που της ανατέθηκε με το νόμο της 2ας Μαΐου 1976· στη συνέχεια η BfB θα μπορεί να αναλάβει τα καθήκοντά της.

Β. **Περιγραφή των εξεταζόμενων ενισχύσεων**

Αποζημίωση για τα έξοδα παραγωγής

(26) Η κατάργηση του μονοπωλίου εισαγωγής οινοπνεύματος στο δεύτερο μισό της δεκαετίας του 70 και το άνοιγμα της αγοράς προκάλεσαν αυτόματα σαφή αύξηση των γερμανικών εισαγωγών οινοπνεύματος και ταυτόχρονα σαφή μείωση της τιμής πώλησης, χωρίς ωστόσο η εν λόγω μείωση της τιμής να γίνει αισθητή και από τον παραγωγό.

(27) Το μονοπώλιο (μέσω της DKV και της BfB) προσαρμόστηκε στις νέες συνθήκες της αγοράς και μείωσε τις τιμές πώλησής του σε ένα ανταγωνιστικό επίπεδο. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η τιμή πώλησης αλκοόλης από **333 DEM**/hl κατά μέσο όρο το 1976 μειώθηκε σε **115 DEM**/hl στο διάστημα 1999/2000.

([13]) Η εταιρεία αστικού δικαίου DKV (GmbH), που συστάθηκε το 1930 με κανονισμό της υπηρεσίας Reichsmonopolamt (νυν Bundesmonopolbehörde) και υπάγεται σήμερα στο υπουργείο οικονομικών, διαθέτει τα αποκλειστικά δικαιώματα διανομής για το Kornbranntwein.

([14]) Μέχρι τη θέση σε ισχύ του νόμου της 28ης Δεκεμβρίου 1999.

([15]) Με βάση τα στοιχεία της DKV κατά το έτος χρήσης 2000/2001, δηλαδή ένα έτος μετά τη θέση σε ισχύ του HSanG, 24 % και κατά το έτος χρήσης 2001/2002 40,6 % της παραγωγής Kornbranntwein παράχθηκε στην ελεύθερη αγορά.

([16]) Ένα έτος χρήσης αρχίζει την 1η Οκτωβρίου κάθε έτους και λήγει στις 30 Σεπτεμβρίου του επόμενου.

(28) Για το 1999/2000 η νομοθετικά καθορισμένη τιμή αγοράς που η DKV έπρεπε να καταβάλει στους παραγωγούς Kornbranntwein ήταν **263 DEM** ανά hl αλκοόλης (έναντι **296 DEM**/hl, που η BfG καταβάλλει στους παραγωγούς άλλου αποστάγματος). Η εν λόγω τιμή αγοράς υπολογίζεται κατά τρόπο ώστε να καλύπτονται τα έξοδα του παραγωγού. Τα έξοδα αναφοράς υπολογίζονται με βάση τα μέσα έξοδα παραγωγής ενός συνετού παραγωγού για ένα εκατόλιτρο αλκοόλης. Κατά τα ίδιο χρονικό διάστημα η τιμή πώλησης του Kornbranntwein από τη DKV ήταν **157 DEM**/hl αλκοόλης (έναντι 93 DEM/hl για την ουδέτερη αλκοόλη).

(29) Ως εκ τούτου, το σύστημα αντιστάθμισης έχει αποδεδειγμένα ως στόχο να περιορίσει τις συνέπειες ενός ελλείμματος, που θίγει το μονοπώλιο διανομής αποστάγματος και ως εκ τούτου και την DKV. Σύμφωνα με τις δηλώσεις της Γερμανίας, οι επιδοτήσεις που χορηγήθηκαν στους παραγωγούς Kornbrenntwein για την περίοδο από την 1η Οκτωβρίου 1999 μέχρι την 30ή Σεπτεμβρίου 2000 ανήλθαν σε 36,6 εκατ. DEM (18,7 εκατ. ευρώ).

(30) Η διαφορά μεταξύ της τιμής αγοράς και της τιμής πώλησης στην αγορά (αγοραία τιμή) σαφώς συνιστά ενίσχυση. Το γεγονός αυτό δεν αμφισβητήθηκε από τη Γερμανία.

Ποσά αντιστάθμισης σε περίπτωση πρόωρης αποχώρησης από το μονοπώλιο

(31) Το σύστημα που προβλέπεται στο άρθρο 58α του νόμου περί μονοπωλίου οινοπνεύματος έχει ως στόχο να διευκολύνει την έξοδο των παραγωγών Kornbranntwein από το μονοπώλιο. Όπως ήδη αναφέρθηκε ανωτέρω (βλ. παράγραφο 22) οι παραγωγοί που είναι διατεθειμένοι να αποχωρήσουν πρόωρα από το μονοπώλιο ως αντιπαροχή για την οικειοθελή έξοδό τους και αντί των ενισχύσεων λειτουργίας, λαμβάνουν, για την αντιστάθμιση των εξόδων παραγωγής και μέχρι το Σεπτέμβριο του 2006, προοδευτικά μειούμενα ποσά αντιστάθμισης, τα οποία καταβάλλονται κατά τους πρώτους τέσσερις μήνες κάθε έτους χρήσης. Με τα εν λόγω ποσά αντιστάθμισης προσφέρεται στους παραγωγούς που το επιθυμούν η δυνατότητα να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους στη λεγόμενη «ελεύθερη» αγορά Kornbranntwein παρά την αποχώρησή τους από το μονοπώλιο ([17]). Κατά συνέπεια, πρόκειται για αναδιάταξη ήδη υφιστάμενων ενισχύσεων, που μπορούν να χρησιμοποιηθούν κατά βούληση από τους παραγωγούς.

(32) Υπενθυμίζεται ότι σχεδόν όλοι οι βιομηχανικοί καθώς και ορισμένοι γεωργικοί παραγωγοί επέλεξαν την εν λόγω εναλλακτική λύση.

([17]) Η «ελεύθερη» αγορά Kornbranntwein αποτελούσε κατά το έτος χρήσης 2001/2002 το 40,8 % της αγοράς.

Χρηματοδότηση της ενίσχυσης

(33) Το έλλειμμα από τη διαφορά μεταξύ της τιμής αγοράς και της πώλησης των προϊόντων στην αγοραία τιμή καλύπτεται από πόρους του προϋπολογισμού. Για το λόγο αυτό αυξήθηκε αντίστοιχα ο φόρος αλκοόλης. Πρόκειται για φόρο κατανάλωσης, που επιβάλλεται τόσο στην εγχώρια όσο και στην εισαγόμενη αλκοόλη.

Η αγορά σε αριθμούς

(34) Στο τέλος του έτους χρήσης 1999/2000 (πριν τεθεί σε ισχύ ο νόμος) υπήρχαν 68 βιομηχανικοί και 409 γεωργικοί παραγωγοί που παρήγαγαν συνολικά 253 000 εκατόλιτρα Kornbranntwein Την 1η Οκτωβρίου 2001 ως αποτέλεσμα της μεταρρύθμισης υπήρχαν στην αγορά μόνον 11 βιομηχανικοί παραγωγοί με συνολική παραγωγή 5 000 εκατόλιτρα. Ο αριθμός των γεωργικών παραγωγών μειώθηκε σε 340 με συνολική παραγωγή 142 000 εκατόλιτρα.

(35) Οι 57 βιομηχανικοί παραγωγοί που αποχώρησαν πρόωρα από το μονοπώλιο είχαν λάβει στο τέλος του οικονομικού έτους 2001/2002 ποσά αντιστάθμισης συνολικού ύψους 5,9 εκατ. ευρώ, οι γεωργικοί παραγωγοί 0,6 εκατ. ευρώ. Οι 47 παραγωγοί που διαθέτουν μόνοι τους στην αγορά την παραγωγή τους (συνολικά 5 400 εκατόλιτρα Kornbranntwein) έλαβαν για το σκοπό αυτό ενισχύσεις ύψους 315 000 ευρώ. Τέλος η DKV έλαβε το οικονομικό έτος 2001/2002 επιχορήγηση 6,6 εκατ. ευρώ.

Γ. **Παρατηρήσεις τρίτων**

(36) Μετά τη δημοσίευση της απόφασής της να κινήσει τη διαδικασία, η Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις από 54 ενδιαφερόμενους, μεταξύ των οποίων φυσικά πρόσωπα, επιχειρήσεις, συνδέσμους και επαγγελματικές ενώσεις. Η συντριπτική πλειοψηφία των ενδιαφερομένων (47) απορρίπτει τα μέτρα που προτείνει η Επιτροπή και τα οποία αποτελούν το σημείο εκκίνησης για τη συγκεκριμένη διαδικασία· οι παρατηρήσεις τριών ενδιαφερομένων ήταν εν μέρει θετικές και τεσσάρων εντελώς θετικές.

(37) Οι θετικές παρατηρήσεις προέρχονται από εκπροσώπους της βιομηχανίας οινοπνευματωδών. Οι εν λόγω ενδιαφερόμενοι είναι μάλιστα της άποψης ότι η Επιτροπή στην απόφασή της σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας δεν προχώρησε σε βάθος και ότι το γερμανικό μονοπώλιο οινοπνεύματος θα πρέπει να μεταρρυθμιστεί εκ βάθρων.

Οι γεωργικοί παραγωγοί

(38) Και οι 35 γεωργικοί παραγωγοί απορρίπτουν τη θέση της Επιτροπής. Στις περισσότερες περιπτώσεις πρόκειται για μικρές οικογενειακές εκμεταλλεύσεις. Γενικά αμφισβητείται η άποψη της Επιτροπής ότι το Kornbranntwein αποτελεί βιομηχανικό προϊόν. Κατά την άποψή τους πρόκειται σαφώς για γεωργικό προϊόν. Κριτική ασκείται επίσης όσον αφορά τον όρο «Kornbranntwein» που χρησιμοποιεί η Επιτροπή· το προϊόν που παραδίδεται στη DKV θα ήταν ορθότερο να χαρακτηρίζεται «ακάθαρτη αλκοόλη» ή και «ακάθαρτη αλκοόλη σιτηρών». Η αλκοόλη που παραδίδεται στη DKV δεν αποτελεί πόσιμο προϊόν, δεδομένου ότι χρειάζεται περαιτέρω επεξεργασία και ανόρθωση. Ορισμένοι προέβαλαν το επιχείρημα ότι η κατάσταση των γεωργικών παραγωγών δεν συγκρίνεται με αυτή των βιομηχανικών, δεδομένου ότι διαφέρουν οι περιορισμοί στους οποίους αυτοί υπόκεινται. Στο σημείο αυτό αναλύονται διεξοδικά οι διαφορετικές φάσεις της διαδικασίας παραγωγής του Kornbranntwein, που προκύπτει από ένα σύστημα της οικονομίας ανακύκλωσης (καλλιέργεια σιτηρών, αποστακτήριο, χρησιμοποίηση των καταλοίπων ως ζωοτροφής, χρησιμοποίηση της κοπριάς ως λιπάσματος για την καλλιέργεια σιτηρών), που απαιτεί έναν αυστηρά οικολογικό τρόπο οργάνωσης. Ως εκ τούτου, οι γεωργικοί παραγωγοί είναι της άποψης ότι στην περίπτωσή τους θα πρέπει να συνεχίσουν να εφαρμόζονται οι ισχύουσες διατάξεις της συνθήκης ΕΚ για τα γεωργικά προϊόντα και ότι θα υφίσταντο αναμφισβήτητα άνιση μεταχείριση σε σχέση με τις βιομηχανικές επιχειρήσεις, που παραδίδουν την αλκοόλη τους στην BfB, εάν εφαρμόζονταν στην περίπτωσή τους οι αυστηρότεροι κανόνες ανταγωνισμού της συνθήκης ΕΚ. Η κατάργηση του μονοπωλίου την 1η Ιανουαρίου 2004 θα τους οδηγούσε σε σίγουρη καταστροφή, δεδομένου ότι πολλοί παραγωγοί έχουν πραγματοποιήσει επενδύσεις, στις οποίες δεν θα μπορούν πλέον να ανταποκριθούν. Επιπλέον, σε ορισμένες περιπτώσεις το αποστακτήριο αποτελεί τον πυρήνα της γεωργικής εκμετάλλευσης, με αποτέλεσμα η εξαφάνισή του να θέτει σε κίνδυνο την επιβίωση όλης της εκμετάλλευσης. Μία επαγγελματική ένωση, που εκπροσωπεί τους γεωργικούς παραγωγούς που διαθέτουν μόνοι τους στην αγορά το Kornbranntwein επίσης χαρακτηρίζει το Kornbranntwein ως γεωργικό προϊόν και θεωρεί ότι η Επιτροπή δεν έχει λόγο να αμφισβητήσει τον εν λόγω χαρακτηρισμό. Τέλος, πολλοί από τους ενδιαφερομένους που υπέβαλαν παρατηρήσεις είναι της άποψης ότι τα μέτρα ενίσχυσης δεν κινδυνεύουν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό και να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, δεδομένου ότι το Kornbranntwein αποτελεί αλκοόλη που μπορεί να παραχθεί μόνο στο γερμανόφωνο χώρο.

Η καταγγέλλουσα και οι βιομηχανικοί παραγωγοί

(39) Η κοινοπραξία βιομηχανικών παραγωγών επικρίνει την απόφαση κίνησης της διαδικασίας στο βαθμό που σε αυτήν προτείνεται η κατάργηση όλων των ενισχύσεων αδιακρίτως, τόσο υπέρ των βιομηχανικών όσο και υπέρ των γεωργικών παραγωγών. Μολονότι αυτή υποκίνησε τη διαδικασία, η καταγγέλλουσα θεωρεί λυπηρό το γεγονός ότι η Επιτροπή θέτει υπό αμφισβήτηση τα ποσά αντιστάθμισης για τους βιομηχανικούς παραγωγούς, που είχαν προβλεφθεί ως κίνητρο για μία πρόωρη αποχώρηση από το μονοπώλιο. Τα ποσά αντιστάθμισης, κατά την άποψη της καταγγέλλουσας, δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 88 της συνθήκης ΕΚ, αλλά αποτελούν το ισόποσο των δικαιωμάτων απόσταξης, από τα οποία έπρεπε να παραιτηθούν οι βιομηχανικοί παραγωγοί, σε αντίθεση με τους γεωργικούς. Η έγκριση των ποσών αντιστάθμισης που προβλέπει ο HSanG όχι μόνο επιβάλλεται για λόγους προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, αλλά είναι και απαραίτητη προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα στους θιγόμενους παραγωγούς να αναπροσανατολίσουν τις δραστηριότητές τους μέχρι το τέλος της μεταβατικής περιόδου με όρους οικονομικά αποδεκτούς, ιδιαίτερα δεδομένου ότι τα προβλεπόμενα ποσά είναι κατά πολύ χαμηλότερα των ζημιών που προκαλεί ο νέος νόμος. Εξάλλου, η χορήγησή τους δεν επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, δεδομένου ότι δεν νοθεύει τον ανταγωνισμό, ειδάλλως όλα τα μέλη της επαγγελματικής ένωσης θα είχαν σταματήσει την παραγωγή Kornbranntwein, διότι θα ήταν αδύνατον να παραμείνουν σε μία επιδοτούμενη αγορά χωρίς να λαμβάνουν επιχορηγήσεις. Αντίθετα, η καταγγέλλουσα εμμένει στη θέση της ότι οι ενισχύσεις για τους γεωργικούς παραγωγούς είναι παράνομες διότι συνιστούν άνιση μεταχείριση. Τρεις βιομηχανικοί παραγωγοί ζήτησαν ευθέως να διατηρηθούν οι διατάξεις του HSanG σχετικά με την πληρωμή ποσών αντιστάθμισης ως αντιπαροχής για μία πρόωρη αποχώρηση από το μονοπώλιο.

Άλλες παρατηρήσεις

(40) Οι υπόλοιποι ενδιαφερόμενοι που υπέβαλαν παρατηρήσεις, μεταξύ των οποίων ένας εμπειρογνώμονας ο οποίος ανέφερε ότι συμμετείχε στις προπαρασκευαστικές εργασίες για τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1576/89 του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 1989 για τη θέσπιση των γενικών κανόνων σχετικά με τον ορισμό, τον χαρακτηρισμό και την παρουσίαση των αλκοολούχων ποτών ([18]), και η ένωση καταναλωτών, που συγκέντρωσε 2 000 υπογραφές, απορρίπτουν τη θέση που υποστηρίζει η Επιτροπή στην απόφασή της για κίνηση της διαδικασίας, χρησιμοποιώντας σε γενικές γραμμές τα ίδια επιχειρήματα με τους γεωργικούς παραγωγούς και επισημαίνουν ιδίως το γεγονός ότι το Kornbranntwein είναι ένα προϊόν το οποίο πρέπει να συνεχίσει να χαρακτηρίζεται ως γεωργικό και ότι η Επιτροπή δεν θα πρέπει να θέσει υπό αμφισβήτηση τις παραδοσιακές μεθόδους παραγωγής του. Η DKV υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, σε περίπτωση που στην τελική της απόφαση δεν αλλάξει γνώμη όσον αφορά τα κατάλληλα μέτρα που έχει προτείνει, θα πρέπει κατά τον καθορισμό της προθεσμίας για την εφαρμογή τους να λάβει υπόψη της τη βασική αρχή της αναλογικότητας και να παρατείνει τη μεταβατική περίοδο μετά την 1η Ιανουαρίου 2004, προκειμένου να δώσει την ευκαιρία στις θιγόμενες επιχειρήσεις να μεταστρέψουν τις δραστηριότητές τους.

Δ. **Παρατηρήσεις της Γερμανίας**

(41) Η Γερμανία δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι το σύστημα καθορισμού των εξόδων παραγωγής από τη DKV έχει το χαρακτήρα ενισχύσεων λειτουργίας. Ωστόσο, είναι της άποψης ότι το Kornbranntwein πρέπει να συνεχίσει να υπάγεται στις διατάξεις της συνθήκης ΕΚ που ισχύουν για τα γεωργικά προϊόντα και δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζεται από την Επιτροπή ως βιομηχανικό προϊόν. Η Γερμανία σε καμία περίπτωση δε συμμερίζεται την άποψη της Επιτροπής ότι τα αποστάγματα σιτηρών που παράγονται στο πλαίσιο

([18]) ΕΕ L 60 της 12.6.1989, σ. 1· κανονισμός που τροποποιήθηκε για τελευταία φορά από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284 της 31.10 2003, σ. 1).

του μονοπωλίου δεν αποτελούν γεωργικό προϊόν που εντάσσεται στην κατηγορία αιθυλική αλκοόλη αλλά ένα αλκοολούχο ποτό που χαρακτηρίζεται ως «Branntwein» (απόσταγμα οίνου) και κατά συνέπεια αποτελεί βιομηχανικό προϊόν. Η Γερμανία τεκμηριώνει τη θέση της με το επιχείρημα ότι η διατύπωση του παραρτήματος I της συνθήκης ΕΚ είναι σαφής και ότι το περιεχόμενο κειμένου της συνθήκης ΕΚ δεν μπορεί να αμφισβητηθεί με διάταξη του παράγωγου δικαίου, όπως ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1576/89.

(42) Για να στηρίξει την επιχειρηματολογία της η Γερμανία αναφέρει ότι το Δικαστήριο, επιβεβαιώνοντας σε πολλές αποφάσεις μεταξύ άλλων στην απόφαση της 13ης Μαρτίου 1979 στην υπόθεση 91/78 (Hansen GmbH & Co/Hauptzollamt Flensburg) [19] και της 15ης Ιανουαρίου 1985 στην υπόθεση 253/83, (Sektkellerei C.A Kupferberg & Cie KG a.A/Hauptzollamt Mainz) [20] ότι ο φόρος επί της αλκοόλης δεν εισάγει διακρίσεις, αναγνώρισε το συμβιβάσιμο του εν λόγω φόρου με τις διατάξεις των άρθρων 37 και 95 (νυν άρθρα 31 και 90 αντίστοιχα) [21] και ως εκ τούτου έμμεσα και με τα άρθρα 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ.

(43) Όσον αφορά τα ποσά αντιστάθμισης για τους παραγωγούς που αποφάσισαν να αποχωρήσουν πρόωρα από το μονοπώλιο, η Γερμανία υποστηρίζει ότι πρόκειται για αναγκαίο κίνητρο λόγω της μακροχρόνιας ένταξης των παραγωγών στο μονοπώλιο οινοπνεύματος, διευκρινίζοντας ότι τα δικαιώματα απόσταξης παρά τους ισχυρισμούς της καταγγέλλουσας, δεν αποτελούν στοιχείο ενεργητικού. Εξάλλου, για λόγους ισότιμης μεταχείρισης οι γεωργικοί παραγωγοί θα πρέπει να έχουν επίσης τη δυνατότητα να αποχωρήσουν από το μονοπώλιο, και μάλιστα υπό τους ίδιους όρους όπως και οι βιομηχανικοί.

(44) Η Γερμανία επισημαίνει ότι, σε περίπτωση που η Επιτροπή εμμείνει στην εκτίμησή της, τόσο για τις ενισχύσεις λειτουργίας υπέρ των παραγωγών που θα παραμείνουν στο μονοπώλιο όσο και για τα ποσά αντιστάθμισης που χορηγούνται ως αντιπαροχή για την πρόωρη αποχώρηση από το μονοπώλιο, είναι απαραίτητο να προβλεφθεί μία μακροχρόνια μεταβατική περίοδος λόγω της παραδοσιακής ένταξης των παραγωγών Kornbranntwein στο μονοπώλιο οινοπνεύματος και της ως εκ τούτου οφειλόμενης προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Οι παραγωγοί, τόσο βιομηχανικοί όσο και γεωργικοί, χρειάζονται τον εν λόγω χρόνο προκειμένου να προσαρμόσουν τις διαρθρώσεις παραγωγής τους στην ελεύθερη αγορά ή για να μεταστρέψουν την εκμετάλλευσή τους σε άλλες παραγωγικές δραστηριότητες. Ως εκ τούτου η Γερμανία πρότεινε παράταση της μεταβατικής περιόδου μέχρι την 30ή Σεπτεμβρίου 2006. Η Γερμανία πρόβαλε συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή θα πρέπει να παρατείνει τουλάχιστον μέχρι το έτος χρήσης 2005/2006 το τέλος της μεταβατικής περιόδου που στο πλαίσιο των κατάλληλων μέτρων προβλεπόταν αρχικά για την 1η Ιανουαρίου 2004. Κάθε άλλη απόφαση θα είχε ως αποτέλεσμα το κλείσιμο πολυάριθμων βιομηχανικών και γεωργικών παραγωγών και την απώλεια πολλών θέσεων εργασίας.

(45) Η Γερμανία αμφισβητεί τον ισχυρισμό της καταγγέλλουσας ότι ο νόμος HSanG της 22ας Δεκεμβρίου 1999 εισήγαγε διάκριση σε βάρος των βιομηχανικών παραγωγών, δεδομένου ότι ο εν λόγω νόμος έχει μόνο ως στόχο να τροποποιήσει το μονοπώλιο μειώνοντας ελάχιστα τον αριθμό των αποδεκτών ενίσχυσης, με μεταβατική περίοδο έξι ετών και αντίστοιχη χρηματοοικονομική αντιστάθμιση που καταβάλλεται εξίσου στους γεωργικούς και βιομηχανικούς παραγωγούς.

III. **ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ**

A. **Εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού:**

Το προϊόν Kornbranntwein δεν περιλαμβάνεται στο παράρτημα I της συνθήκης ΕΚ

(46) Όπως εξηγήθηκε ανωτέρω, η επεξεργασία του Kornbranntwein διαφέρει οργανωτικά από τα προϊόντα αλκοόλης γεωργικής προέλευσης που εμπίπτουν στο μονοπώλιο (βλ. παράγραφοι 16 έως 24). Το 1930 δημιουργήθηκε ειδικά για το εν λόγω προϊόν στο πλαίσιο του μονοπωλίου οινοπνεύματος ένας οργανισμός με ξεχωριστή νομική οντότητα, η DKV. Με το νόμο της 2ας Μαΐου 1976 η Γερμανία επιβεβαίωσε εκ νέου ότι το Kornbranntwein αποτελεί αντικείμενο ειδικής μεταχείρισης διατηρώντας τη συνύπαρξη δύο διαφορετικών οργανισμών οργάνωσης της αγοράς, ήτοι της BfB και της DKV.

(47) Η πλειονότητα των βασικών προϊόντων αλκοόλης (προϊόντα απόσταξης) που παραδίδονται στη BfB προορίζονται φανερά για την παραγωγή ουδέτερης, ακατάλληλης για χρήση αλκοόλης, ενώ τα προϊόντα απόσταξης που παραδίδονται στη DKV (που προσδιορίζονται ως «Kornfeindestillat» από τη Γερμανία) χαρακτηρίζονται από τις αρωματικές ιδιότητές τους και ως εκ τούτου είναι κατάλληλα για ανθρώπινη κατανάλωση.

(48) Η εν λόγω διαφορά εξηγείται βασικά από την κατάσταση στην οποία το βασικό προϊόν παραδίδεται από τους παραγωγούς στους δύο οργανισμούς πωλήσεων και την ποιότητα του προϊόντος προς πώληση μετά τη μετατροπή και/ή ανόρθωσή του από τις δύο υπηρεσίες.

(49) Η BfB αγοράζει κυρίως ακάθαρτη αλκοόλη (λαμβανόμενη μεταξύ άλλων από φρούτα, πατάτες, μελάσα, σιτηρά) την οποία πωλεί γενικά μετά τη μετατροπή και/ή την ανόρθωσή της ως ουδέτερη αλκοόλη.

(50) Η DKV αγοράζει ένα προϊόν απόσταξης – το «Kornfeindestillat»-, το οποίο θεωρείται ήδη ως αλκοολούχο ποτό κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1576/89. Η ανόρθωση του εν λόγω προϊόντος απόσταξης από τη DKV συνίσταται ιδίως στην τυποποίηση του κατ' όγκο αλκοολικού τύπου του τελικού προϊόντος (32 % στο προϊόν που χαρακτηρίζεται ως Korn και 37,5 % στο προϊόν Kornbrand).

[19] Συλ. 1979, σ. 935.
[20] Συλ. 1985, σ. 157.
[21] Το άρθρο 90 (πρώην άρθρο 95) ορίζει ότι: «Κανένα κράτος μέλος δεν επιβάλει άμεσα ή έμμεσα στα προϊόντα άλλων κρατών μελών εσωτερικούς φόρους οποιασδήποτε φύσεως, ανωτέρους από εκείνους που επιβαρύνουν άμεσα ή έμμεσα τα ομοειδή εθνικά προϊόντα. Κανένα κράτος μέλος δεν επιβάλει στα προϊόντα των άλλων κρατών μελών εσωτερικούς φόρους, η φύση των οποίων οδηγεί έμμεσα στην προστασία άλλων προϊόντων.»

(51) Στο παράρτημα I της συνθήκης ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό αριθ. 7α του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1959, περί εγγραφής ορισμένων προϊόντων στον πίνακα του παραρτήματος II της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας ([22]) αναφέρεται η αιθυλική αλκοόλη, μετουσιωμένη ή μη, οιουδήποτε αλκοολομετρικού τίτλου, λαμβανόμενη από γεωργικά προϊόντα περιλαμβανόμενα στο παράρτημα I της συνθήκης, εξαιρουμένων των αποσταγμάτων, ηδύποτων και ετέρων οινοπνευματωδών ποτών, συνθέτων αλκοολούχων παρασκευασμάτων (καλουμένων συμπεπυκνωμένων εκχυλισμάτων) δια την παρασκευή ποτών. Το κείμενο αυτό μπορεί να ερμηνευτεί με τη βοήθεια των κλάσεων 22.08 και 22.09 (νυν 22.07 και 22.08) του τελωνειακού δασμολογίου, όπου ορίζονται τα αλκοολούχα, τα ηδύποτα και άλλα οινοπνευματώδη ποτά.

(52) Στις επεξηγηματικές σημειώσεις για το τελωνειακό δασμολόγιο το απόσταγμα οίνου, το οποίο ως εκ τούτου δεν περιλαμβάνεται στο παράρτημα I, ορίζεται ως εξής: *«(…) λαμβάνεται με απόσταξη (χωρίς παρουσία αρωματικών ουσιών) φυσικών υγρών που έχουν υποστεί ζύμωση όπως είναι το κρασί και ο μηλίτης, ή με απόσταξη φρούτων, σταμφύλων, σπόρων ή άλλων φυσικών προϊόντων που προηγουμένως έχουν υποστεί ζύμωση. Χαρακτηρίζεται από ιδιαίτερη γεύση και άρωμα· αυτό οφείλεται στο ότι περιέχει δευτερογενή συστατικά στοιχεία, (εστέρες, οξέα, ανώτερες αλκοόλες κ.λπ), που εξαρτώνται από το είδος της πρώτης ύλης που χρησιμοποιήθηκε για την απόσταξη.»*

(53) Η κλάση περιλαμβάνει επίσης «αιθυλική αλκοόλη μη μετουσιωμένη με κατ' όγκο αλκοολικό τίτλο λιγότερο του 80 % […]». Στις επεξηγηματικές σημειώσεις για το εν λόγω προϊόν αναφέρονται τα εξής: «*… ανεξάρτητα εάν προορίζεται για πόση ή τεχνικούς σκοπούς· διαφέρει από τα προϊόντα, όπως για παράδειγμα το απόσταγμα οίνου, ακόμη και όταν προορίζεται για πόση από το γεγονός ότι δεν περιέχει αρωματικές ουσίες.*»

(54) Το Kornbranntwein αποτελεί κατά συνέπεια απόσταγμα οίνου, το οποίο χαρακτηρίζεται από την παρουσία αρωματικών ουσιών και ως εκ τούτου δεν μπορεί να θεωρηθεί αιθυλική αλκοόλη. Υπέρ αυτού συνηγορεί κατά τα άλλα και το στοιχείο γ παράγραφος 4 των επεξηγηματικών σημειώσεων για την κλάση πρώην 22.09 (νυν 22.08, στοιχείο γ, παράγραφος 2)· στο σημείο αυτό τονίζεται ότι στην κλάση αυτή ανήκουν εκτός από την αιθυλική αλκοόλη και το «*ουίσκυ και άλλα αποστάγματα οίνου από την απόσταξη γλεύκους σιτηρών (γλεύκους κριθής, βρώμης, σίκαλης, σίτου, αραβοσίτου κ.λπ.)*».

(55) Στις απαντήσεις της προς την Επιτροπή η Γερμανία συγχέει το προϊόν Kornalkohol, το οποίο με βάση τα προαναφερθέντα κριτήρια (βλ. παράγραφο 53) μπορεί να θεωρηθεί ως αιθυλική αλκοόλη, με το αλκοολούχο ποτό Kornbranntwein. Σύμφωνα με το νόμο για το μονοπώλιο οινοπνεύματος στη μορφή του HSanG της 22ας Δεκεμβρίου 1999, ο γερμανός νομοθέτης πράγματι αντιμετωπίζει διαφορετικά το Kornalkohol από το Kornbranntwein, ακριβώς διότι πρόκειται για δύο διαφορετικά παρασκευάσματα.

([22]) ΕΕ 7 της 30.1.1961, σ. 61/71

(56) Ως εκ τούτου, η Επιτροπή εμμένει στην άποψή της ότι τα εν λόγω παρασκευάσματα αποτελούν διαφορετικά προϊόντα· το πρώτο χρησιμοποιείται για την παραγωγή ουδέτερης αλκοόλης, ενώ το δεύτερο, το οποίο αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας, περιέχει ουσίες που του προσδίδουν άρωμα και γεύση.

(57) Στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1576/89 διευκρινίζεται ότι ο κανονισμός θεσπίζει τους γενικούς κανόνες για τον ορισμό, την περιγραφή και την παρουσίαση των αλκοολούχων ποτών.

(58) Στο άρθρο 1 παράγραφος 4 του εν λόγω κανονισμού παρατίθενται οι διάφορες κατηγορίες αλκοολούχων ποτών. Στο στοιχείο γ) ένα «αλκοολούχο ποτό σιτηρών» ορίζεται ως

«1. *Το αλκοολούχο ποτό που λαμβάνεται με απόσταξη γλεύκους σιτηρών που έχει υποστεί ζύμωση, και το οποίο παρουσιάζει οργανοληπτικά χαρακτηριστικά που προέρχονται από τις χρησιμοποιηθείσες πρώτες ύλες.*

Η επωνυμία «αλκοολούχο ποτό σιτηρών» μπορεί να αντικαθίσταται από τις επωνυμίες «Korn» ή «Kornbrand» όταν πρόκειται για το ποτό που παράγεται στη Γερμανία και στις περιοχές της Κοινότητας όπου η γερμανική γλώσσα είναι μία από τις επίσημες γλώσσες, υπό την προϋπόθεση ότι η παραγωγή του ποτού αυτού στις εν λόγω περιοχές είναι παραδοσιακή και εφόσον το αλκοολούχο ποτό σιτηρών λαμβάνεται χωρίς κανένα πρόσθετο:

— *είτε με αποκλειστική απόσταξη του ζυμωμένου γλεύκους από πλήρεις σπόρους σιταριού, κριθαριού, βρώμης, σίκαλης ή πολυγόνου με όλα τα συστατικά του*

— *είτε με επαναπόσταξη προϊόντος απόσταξης που έχει ληφθεί σύμφωνα με την πρώτη περίπτωση.*

2. *Για να μπορεί ένα αλκοολούχο ποτό σιτηρών να ονομασθεί «απόσταγμα σιτηρών» θα πρέπει να προέρχεται από απόσταξη, σε λιγότερο από 95 % γλεύκους σιτηρών που έχει υποστεί ζύμωση και το οποίο παρουσιάζει οργανοληπτικά χαρακτηριστικά που προέρχονται από τις χρησιμοποιηθείσες πρώτες ύλες.*»

(59) Στην προκειμένη περίπτωση οι παραγωγοί Kornbranntwein παραδίδουν στη DKV ένα προϊόν (Kornfeindestillat) το οποίο αφού ληφθεί με τη διαδικασία που περιγράφεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1576/89, στη συνέχεια μετατρέπεται ή/και υποβάλλεται σε ανόρθωση από τη DKV η οποία και το διαθέτει στην αγορά.

(60) Η Γερμανία είναι της άποψης ότι η Επιτροπή δεν θα πρέπει να στηριχθεί στο εν λόγω κείμενο, διότι το συγκεκριμένο κείμενο θέτει μόνο κανόνες για την πώληση αλκοολούχων ποτών με γνώμονα την προστασία των καταναλωτών. Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι αυτός είναι όντως ο σκοπός του κανονισμού· ωστόσο αυτό κατά κανέναν τρόπο δεν αποκλείει τη χρησιμοποίησή του με σκοπό την περιγραφή και τον ορισμό του Kornbranntwein ως αλκοολούχου ποτού, που με αυτή την ιδιότητα υπόκειται άμεσα στους κανόνες ανταγωνισμού. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί, χωρίς ωστόσο αυτό να αποτελεί την τελική της εκτίμηση, ότι το εν λόγω κείμενο παράγωγου δικαίου ενισχύει την άποψή της όσον αφορά την κατάταξη του εξεταζόμενου προϊόντος.

(61) Σε μία από τις ανακοινώσεις της στην Επιτροπή η Γερμανία επισημαίνει ότι το κείμενο του παραρτήματος Ι της συνθήκης ΕΚ διαφέρει ανάλογα με τη γλώσσα. Για παράδειγμα, η λέξη «Branntwein» λείπει στο αγγλικό και στο ολλανδικό κείμενο, τα οποία αναφέρουν μόνο «ηδύποτα» και «οινοπνευματώδη ποτά». Η Επιτροπή παρατηρεί σχετικά ότι τα κείμενα στη γερμανική και σε άλλες γλώσσες είναι σαφή στο σημείο αυτό και αναφέρουν αναμφίμβολα τα «αποστάγματα» Τα κείμενα σε γλώσσες που, όπως τα αγγλικά και τα ολλανδικά, δεν εξαιρούν ρητά το απόσταγμα οίνου πρέπει να ερμηνευθούν και να εφαρμοσθούν λαμβάνοντας υπόψη τις άλλες γλώσσες και το μόνο συμπέρασμα που μπορεί να εξαχθεί είναι ότι το απόσταγμα οίνου συγκαταλέγεται στα άλλα οινοπνευματώδη ποτά, τα οποία επίσης εξαιρούνται του πεδίου εφαρμογής του παραρτήματος Ι.

(62) Στο πλαίσιο της διαχείρισης και περαιτέρω ανάπτυξης της κοινής αγοράς στον τομέα των γεωργικών προϊόντων το Συμβούλιο εξέδωσε στις 8 Απριλίου 2003 τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 670/2003 για τη θέσπιση ειδικών μέτρων σχετικά με την αγορά στον τομέα της αιθυλικής αλκοόλης γεωργικής προέλευσης ([23]). Με τον εν λόγω κανονισμό δημιουργείται για πρώτη φορά κοινή οργάνωση αγοράς για την αλκοόλη γεωργικής προέλευσης.

(63) Στην απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία η Επιτροπή έλαβε υπόψη της ορισμένα σημεία του εν λόγω κανονισμού, ο οποίος τότε ήταν ακόμη στο στάδιο διαβούλευσης, προκειμένου να στηρίξει την επιχειρηματολογία της. Η Επιτροπή θεωρεί ότι θα ήταν και τώρα ενδιαφέρον να ληφθούν υπόψη τόσο οι προπαρασκευαστικές εργασίες για τη συγκεκριμένη νομική πράξη καθώς και το τελικό κείμενο του κανονισμού, διότι συνηγορούν ενδεχομένως υπέρ της άποψης της Επιτροπής ότι το Kornbranntwein αποτελεί βιομηχανικό προϊόν. Στο πρώτο σχέδιο του άρθρου 1 τα αλκοολούχα ποτά κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1576/89 εξαιρούνται ρητά από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού. Στο τελικό κείμενο του κανονισμού τα σχετικά γεωργικά προϊόντα ορίζονται με βάση το παράρτημα Ι της συνθήκης ΕΚ. Στις κλάσεις του τελωνειακού δασμολογίου στις οποίες παραπέμπει το άρθρο 1, και για τις οποίες ισχύει ο κανονισμός, δεν αναφέρεται το απόσταγμα οίνου με τη μορφή του Kornbranntwein, αλλά μόνο η αιθυλική αλκοόλη, μετουσιωμένη και μη μετουσιωμένη, καθώς και τα μετουσιωμένα αποστάγματα.

([23]) ΕΕ L 97 της 15.4.2003, σ. 9.

(64) Ως εκ τούτου, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το Kornbranntwein αποτελεί αλκοολούχο ποτό που εξαιρείται του πεδίου εφαρμογής του παραρτήματος Ι της συνθήκης ΕΚ και ως εκ τούτου υπόκειται στους κανόνες ανταγωνισμού της συνθήκης.

Β. **Τα εξεταζόμενα μέτρα πρέπει να εκτιμηθούν ως υφιστάμενη ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ**

(65) Η Επιτροπή απέδειξε ότι το Kornbranntwein αποτελεί βιομηχανικό προϊόν, για το οποίο ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ.

(66) Σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, «ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές εκτός αν η παρούσα συνθήκη ορίζει άλλως.»

Κάλυψη των εξόδων παραγωγής

(67) Τα εξεταζόμενα μέτρα παρέχουν πλεονέκτημα στους παραγωγούς Kornbranntwein, δεδομένου ότι αποτελούν εγγύηση για την κάλυψη των εξόδων παραγωγής βάσει των σχετικών δικαιωμάτων απόσταξης κάθε παραγωγού ανεξάρτητα από την τιμή στην οποία το προϊόν θα διατεθεί τελικά στη γερμανική αγορά. Υπενθυμίζεται ότι: στο χρονικό διάστημα 1999/2000 το Kornbranntwein αγοράσθηκε από την DKV στην τιμή των 263 DEM/hl και στη συνέχεια διατέθηκε στην αγορά στην τιμή των 157 DEM/hl, το οποίο στο εξεταζόμενο χρονικό διάστημα αντιστοιχεί σε επιδοτήσεις ύψους **36,6 εκατ.** DEM (18,7 εκατ. ευρώ). Κατ' αυτό τον τρόπο, οι γερμανοί παραγωγοί Kornbranntwein μπορούν να πωλούν την παραγωγή τους υπό χρηματοοικονομικούς όρους ουσιαστικά ευνοϊκότερους σε σχέση με αυτούς που θα ίσχυαν σε περίπτωση που θα έπρεπε να διαθέσουν την παραγωγή τους άμεσα υπό κανονικές συνθήκες αγοράς, δηλαδή χωρίς τις σημαντικές επιδοτήσεις του μονοπωλίου.

(68) Στις περιπτώσεις στις οποίες η DKV δεν εμπλέκεται η ίδια στην παραγωγική διαδικασία του Kornbranntwein οι σχετικοί παραγωγοί λαμβάνουν, ανάλογα με τα δικαιώματα απόσταξής τους, αποζημίωση στο ύψος των εξόδων, με τα οποία δεν επιβαρύνθηκε η DKV για την ανόρθωση, την εμπορία, την αποθήκευση κ.λπ. του Kornbranntwein.

(69) Χάρη στις εν λόγω ενισχύσεις οι γερμανικοί παραγωγοί μπορούν να πωλούν το τμήμα της παραγωγής τους που δεν εμπίπτει στα δικαιώματα απόσταξης και το οποίο μπορούν να διαθέτουν άμεσα στην αγορά, σε τιμές τις οποίες δεν θα μπορούσαν να ζητήσουν εάν χάρη στο μονοπώλιο δεν ελάμβαναν υπεραυξημένη τιμή για το υπόλοιπο της παραγωγής τους που παραδίδουν στην DKV.

(70) Η εν λόγω ευνοϊκή μεταχείριση έχει επιπτώσεις στα τρέχοντα έξοδα παραγωγής και διάθεσης στην αγορά, δηλαδή στα λειτουργικά έξοδα της κάθε επιχείρησης.

Ποσά αντιστάθμισης

(71) Πλεονέκτημα συνιστούν επίσης τα λεγόμενα ποσά αντιστάθμισης, τα οποία χορηγούνται στους παραγωγούς αντί των εξόδων παραγωγής σε περίπτωση που αυτοί αποχωρούν πρόωρα από το μονοπώλιο, ώστε να μπορέσουν να επιβιώσουν στην «ελεύθερη» αγορά Kornbranntwein. Οι χορηγούμενοι πόροι αντικαθιστούν τις επιχορηγήσεις για την παραγωγή και την εμπορία ενός συγκεκριμένου προϊόντος, ισοδυναμούν ωστόσο ουσιαστικά με επιχορηγήσεις. Στο πλαίσιο αυτό είναι άνευ σημασίας το γεγονός ότι τα ποσά αντιστάθμισης μπορούν να χρησιμοποιηθούν και για άλλους σκοπούς εκτός από την επιβίωση στην «ελεύθερη» αγορά Kornbranntwein, για παράδειγμα για το κλείσιμο ή την αναδιάρθρωση των σχετικών επιχειρήσεων παραγωγής.

(72) Ο νόμος HSanG, με τον οποίο θα έπρεπε να μειωθεί συνολικά το μέγεθος των επιχορηγήσεων στο πλαίσιο του μονοπωλίου οινοπνεύματος, έχει εμφανώς ως στόχο τη δημιουργία ενός ισορροπημένου μεταβατικού καθεστώτος, το οποίο να ανταποκρίνεται στις ανάγκες όλων των παραγωγών με βάση τις επιμέρους ιδιαιτερότητες και τους στόχους τους. Στο πλαίσιο αυτό υπενθυμίζεται ότι δεν υπόκεινται όλοι οι παραγωγοί στους ίδιους περιορισμούς· για παράδειγμα οι γεωργικοί παραγωγοί υποχρεούνται από το νόμο να ακολουθούν την οικολογική αρχή της οικονομίας ανακύκλωσης.

(73) Τα ποσά αντιστάθμισης χορηγούνται ανεξαρτήτως επενδύσεων και κατ' αυτό τον τρόπο αφορούν την τρέχουσα λειτουργία των δικαιούχων επιχειρήσεων παραγωγής.

(74) Τα μέτρα χρηματοδοτούνται από κρατικούς πόρους, είτε πρόκειται για επιχορηγήσεις όσον αφορά τα έξοδα παραγωγής είτε για ποσά αντιστάθμισης. Η διαφορά μεταξύ της τιμής αγοράς και της πώλησης των προϊόντων στην αγοραία τιμή στη Γερμανία καλύπτεται με πόρους του ομοσπονδιακού προϋπολογισμού· αυτό ισχύει επίσης για τα ποσά αντιστάθμισης υπέρ των παραγωγών που αποχωρούν πρόωρα από το μονοπώλιο.

(75) Στόχος των μέτρων είναι η στήριξη της παραγωγής Kornbranntwein. Ως εκ τούτου, τα μέτρα έχουν επιλεκτικό χαρακτήρα.

(76) Είναι εντελώς προφανές ότι τα μέτρα νοθεύουν τον ανταγωνισμό στην κοινή αγορά και επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών, δεδομένου ότι οι γερμανοί παραγωγοί ανταγωνίζονται τους παραγωγούς άλλων κρατών μελών που ενδεχομένως θα επιθυμούσαν να διαθέσουν την ίδια αλκοόλη στη γερμανική αγορά. Όπως επανειλημμένα επισημάνθηκε από τρίτους, η επωνυμία Kornbranntwein σύμφωνα με τον ίδιο αναφερθέντα κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1576/89 μπορεί να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά «όταν πρόκειται για το ποτό που παράγεται στη Γερμανία και στις περιοχές της Κοινότητας όπου η γερμανική γλώσσα είναι μία από τις επίσημες γλώσσες, υπό την προϋπόθεση ότι η παραγωγή του ποτού αυτού στις εν λόγω περιοχές είναι παραδοσιακή[…]» ([24]). Επιπλέον, το Kornbranntwein ανταγωνίζεται άλλα αποστάγματα οίνου και αλκοολούχα ποτά από άλλα κράτη μέλη. Το γεγονός, ότι το Δικαστήριο στις υποθέσεις Hansen και Sektkellerei C.A. Kupferberg αποφάσισε ότι τα άρθρα 95 και 37 της συνθήκης ΕΟΚ θα πρέπει να ερμηνεύονται κατά την έννοια ότι δεν παρεμποδίζουν την έμπρακτη μείωση της τιμής πώλησης του αποστάγματος οίνου που πωλείται από τη σχετική αρχή του μονοπωλίου, εφόσον το ποσοστό φόρου που επιβάλλεται πραγματικά στα εισαγόμενα προϊόντα δεν είναι υψηλότερο από το αντίστοιχο που ισχύει για τα εθνικά προϊόντα, δεν προδικάζει την εκτίμηση των κρατικών ενισχύσεων από την Επιτροπή.

(77) Ως εκ τούτου είναι πέραν αμφιβολίας ότι τα εξεταζόμενα μέτρα ενδέχεται να επηρεάσουν τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών.

(78) Κατά συνέπεια, τα εξεταζόμενα μέτρα συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ. Δεδομένου ότι τα εν λόγω μέτρα έχουν ως στόχο να καλύψουν τα έξοδα για την τρέχουσα λειτουργία των σχετικών επιχειρήσεων, αποτελούν λειτουργικές ενισχύσεις.

(79) Αφού εξέτασε τα στοιχεία που υποβλήθηκαν από τη Γερμανία, τους καταγγέλλοντες και τους ενδιαφερόμενους τρίτους, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο νόμος της 22ας Δεκεμβρίου 1999 είχε ως στόχο την αναδιοργάνωση του μονοπωλίου οινοπνεύματος όπως αυτό είχε διαμορφωθεί με το νόμο της 2ας Μαΐου 1976, προκειμένου να μειωθούν γενικά οι επιχορηγήσεις για την παραγωγή Kornbranntwein. Η Επιτροπή διαπιστώνει περαιτέρω ότι τα μέτρα που απορρέουν από το νόμο του 1976 κοινοποιήθηκαν από τη Γερμανία τον Απρίλιο του 1976 βάσει των διατάξεων για τα γεωργικά προϊόντα και ότι η εν λόγω κοινοποίηση την εποχή εκείνη δεν αποτέλεσε αφορμή για να υποβληθούν περαιτέρω παρατηρήσεις.

(80) Σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ καθώς και το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 η Επιτροπή συνέστησε στη Γερμανία, με απόφαση της 19ης Ιουνίου 2002, τη λήψη κατάλληλων μέτρων, αφού κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το Kornbranntwein θα πρέπει να θεωρηθεί βιομηχανικό προϊόν και ότι τα σχετικά μέτρα συνιστούν υφιστάμενες ενισχύσεις που δεν συμβιβάζονται πλέον με την κοινή αγορά, γεγονός το οποίο αμφισβητήθηκε από τη Γερμανία.

(81) Οι κρατικές ενισχύσεις που ανάγονται στο νόμο για το μονοπώλιο οινοπνεύματος, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων ενίσχυσης για το Kornbranntwein βάσει του νόμου της 2ας Μαΐου 1976, κοινοποιήθηκαν δεόντως από την Γερμανία χωρίς τότε η Επιτροπή να διατυπώσει επιφυλάξεις όσον αφορά το συμβιβάσιμό τους με τους κανόνες ανταγωνισμού της Κοινότητας. Από την πλευρά της η Γερμανία, ενημέρωσε την Επιτροπή ότι προτίθετο να εφαρμόσει τα μέτρα. Κατά συνέπεια, πρόκειται για υφιστάμενη κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο β) περίπτωση iii) του κανονισμού ΕΚ αριθ. 659/1999.

([24]) Έχει προστεθεί υπογράμμιση της Επιτροπής.

(82) Στην απόφαση της 19ης Ιουνίου 2002 για την πρόταση κατάλληλων μέτρων η Επιτροπή επίσης δεν έκρινε ότι τα μέτρα που απορρέουν από το νόμο της 22ας Δεκεμβρίου 1999 αποτελούν νέες ενισχύσεις.

(83) Ο πραγματικός σκοπός του νόμου HSanG της 22ας Δεκεμβρίου 1999 συνίσταται στον περιορισμό του κύκλου των αποδεκτών ενίσχυσης και του ύψους των παρεχόμενων επιχορηγήσεων. Το γεγονός αυτό δεν αλλάζει τον πυρήνα του συστήματος που καθιερώθηκε με το νόμο της 2ας Μαΐου 1976, σύμφωνα με το οποίο τα έξοδα του παραγωγού καλύπτονται ανεξάρτητα από την αγοραία τιμή του Kornbranntwein. Το ίδιο ισχύει και για τα ποσά αντιστάθμισης, τα οποία χορηγούνται για την πρόωρη αποχώρηση από το μονοπώλιο και αντικαθιστούν για κάποιο χρονικό διάστημα τις επιχορηγήσεις.

(84) Ως εκ τούτου, ο νόμος HSanG του 1999 δεν ήταν υποχρεωτικό να κοινοποιηθεί στην Επιτροπή πριν τεθεί σε εφαρμογή.

(85) Η άποψη αυτή ανταποκρίνεται στη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην απόφασή του της 9ης Αυγούστου 1994 στην υπόθεση C 44/03 («Namur-Les assurances du crédit SA») ([25]). Στην περίπτωση αυτή ένας δημόσιος οργανισμός είχε αποφασίσει να επεκτείνει τις δραστηριότητές του, κατά τρόπο ώστε και οι διευρυμένες δραστηριότητές του να επωφελούνται των δημόσιων ενισχύσεων που ο εν λόγω οργανισμός ελάμβανε βάσει νομοθεσίας η οποία ίσχυε πριν τεθεί σε εφαρμογή η συνθήκη. Το Δικαστήριο έκρινε ότι σε μία τέτοια περίπτωση δεν μπορεί να υποστηριχθεί η άποψη ότι πρόκειται για νέα ενίσχυση ή μεταβολή υφιστάμενης ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ, δεδομένου ότι η απόφαση αυτή φέρει αποτελέσματα χωρίς να έχει μεταβληθεί το καθεστώς ενισχύσεων που εισάχθηκε από το νόμο.

(86) Ως εκ τούτου, ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει καθεστώτος ενισχύσεων που υφίστατο πριν τεθεί σε εφαρμογή η Συνθήκη δεν υπάγονται στην υποχρέωση εκ των προτέρων κοινοποίησης ούτε στην απαγόρευση εφαρμογής σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3, αλλά πρέπει να εξετάζονται διαρκώς σύμφωνα με την παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου.

«Συγκεκριμένα θα αποτελούσε παράγοντα νομικής ανασφάλειας να υποχρεούνται τα κράτη μέλη να γνωστοποιούν στην Επιτροπή και να υποβάλουν στον προληπτικό της έλεγχο όχι μόνο τις νέες ενισχύσεις ή τις κατά κυριολεξία τροποποιήσεις χορηγουμένων ενισχύσεων σε επιχείρηση υπαγομένη σε καθεστώς υφισταμένων ενισχύσεων, αλλά και κάθε μέτρο που θίγει τη δραστηριότητά της και μπορεί να έχει επιπτώσεις στη λειτουργία της κοινής αγοράς ή στον ανταγωνισμό».

(87) Η Επιτροπή συμφωνεί με την εν λόγω εκτίμηση.

(88) Με βάση τα συγκεκριμένα δεδομένα η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία που προβλέπεται στον κανονισμό ΕΚ αριθ. 659/1999.

([25]) Συλ. 1994, σ. I-3829.

α) Προκαταρκτικά μέτρα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 659/1999

(89) Το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 υπό τον τίτλο Συνεργασία σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 1 της συνθήκης ορίζει ότι:

«(1) *Η Επιτροπή λαμβάνει από το οικείο κράτος μέλος όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την εξέταση, σε συνεργασία με το κράτος μέλος, των υφιστάμενων καθεστώτων ενισχύσεων σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 1 της συνθήκης.*

(2) *Εφόσον η Επιτροπή θεωρήσει ότι ένα καθεστώς ενισχύσεων δεν είναι συμβιβάσιμο ή δεν είναι πλέον συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά, ενημερώνει το οικείο κράτος μέλος για την προκαταρκτική της γνώμη και το καλεί να υποβάλει τις παρατηρήσεις του εντός προθεσμίας ενός μηνός …».*

(90) Με επιστολή της 22ας Φεβρουαρίου 2002 η Επιτροπή επισήμανε δεόντως στη Γερμανία ότι μετά την εξέταση των απαντήσεών της καθώς και των στοιχείων που διαβίβασαν οι καταγγέλλοντες κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα εξεταζόμενα μέτρα ενίσχυσης εμπίπτουν στους κανόνες ανταγωνισμού της ΕΚ και ότι δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστούν οι ειδικές διατάξεις που ισχύουν για τα γεωργικά προϊόντα, δεδομένου ότι το Kornbranntwein αποτελεί βιομηχανικό προϊόν, και ως τέτοιο δεν εμπίπτει στο παράρτημα I της συνθήκης ΕΚ.

(91) Αφού η Επιτροπή διαπίστωσε ότι τα μέτρα της Γερμανίας υπέρ των συγκεκριμένων παραγωγών αποτελούν υφιστάμενες ενισχύσεις, που ενδεχομένως να μην συμβιβάζονται με τις διατάξεις της συνθήκης ΕΚ, κάλεσε τη Γερμανία, σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού ΕΚ 659/1999, να υποβάλει τις παρατηρήσεις της εντός προθεσμίας ενός μηνός από την παραλαβή της επιστολή της 22ας Φεβρουαρίου 2002. Επιπλέον, η Γερμανία κλήθηκε να υποβάλει προτάσεις κατάλληλων μέτρων, προκειμένου να τροποποιήσει τη νομοθεσία της για το μονοπώλιο κατά τρόπο που να συμβιβάζεται με τις διατάξεις του άρθρου 87 της συνθήκης ΕΚ.

(92) Με επιστολή της 19ης Μαρτίου 2002 η Γερμανία αμφισβήτησε την εκτίμηση της Επιτροπής και ισχυρίστηκε εκ νέου ότι το Kornbranntwein θα πρέπει να υπαχθεί στις ισχύουσες διατάξεις για τα γεωργικά προϊόντα.

β) Πρόταση κατάλληλων μέτρων

(93) Το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 ορίζει τα εξής όσον αφορά τα κατάλληλα μέτρα:

«*Εφόσον η Επιτροπή, με βάση τις πληροφορίες που υπέβαλε το οικείο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 17, συνάγει ότι το υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων δεν είναι συμβιβάσιμο ή δεν είναι πλέον συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά, εκδίδει σύσταση με την οποία προτείνει κατάλληλα μέτρα στο οικείο κράτος μέλος. Η σύσταση μπορεί να προτείνει, συγκεκριμένα: α) την ουσιαστική τροποποίηση του καθεστώτος ενισχύσεων, ή β) την επιβολή ορισμένων διαδικαστικών όρων ή γ) την κατάργηση του καθεστώτος ενισχύσεων*».

(94) Σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 η Επιτροπή πρότεινε στη Γερμανία, στο πλαίσιο της απόφασης της 19ης Ιουνίου 2002, κατάλληλα μέτρα για τη μεταρρύθμιση των σχετικών διατάξεων της γερμανικής νομοθεσίας όσον αφορά το Kornbranntwein (νόμος της 2ας Μαΐου και νόμος της 22ας Δεκεμβρίου 1999) κατά την εξής έννοια:

α) Τόσο οι γεωργικοί όσο και οι βιομηχανικοί παραγωγοί Kornbranntwein δεν επιτρέπεται πλέον να λαμβάνουν λειτουργικές ενισχύσεις με τη μορφή επιχορηγήσεων για τη διατήρηση νομοθετικά εγγυημένων τιμών.

β) Οι εν λόγω παραγωγοί δεν δικαιούνται πλέον κανενός είδους ενισχύσεις ως αντιστάθμιση για την ενδεχόμενη πρόωρη αποχώρησή τους από το σύστημα.

γ) Οι νομοθετικές τροποποιήσεις πρέπει να τεθούν σε ισχύ το ταχύτερο δυνατό μετά το έτος 2002/2003 και το αργότερο μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2004.

δ) Η Γερμανία ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τα κατάλληλα μέτρα που έλαβε με έκθεση την οποία υποβάλλει το αργότερο μέχρι το τέλος του πρώτου τριμήνου του 2003. Μία δεύτερη έκθεση σχετικά με την πραγματική εφαρμογή των μέτρων πρέπει να διαβιβασθεί στην Επιτροπή μέχρι το τέλος του Νοεμβρίου του 2003.

Γ. **Εκτίμηση όσον αφορά τη νομολογία που επικαλείται η Γερμανία προκειμένου να δικαιολογήσει τα μέτρα ενίσχυσης**

(95) Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάνθηκε επανειλημμένα όσον αφορά το συμβιβάσιμο των νομικών διατάξεων για το γερμανικό μονοπώλιο οινοπνεύματος με συγκεκριμένους κανόνες της συνθήκης ΕΚ (βλ. ιδίως τις αποφάσεις στις υποθέσεις Hansen und Sektkellerei C.A. Kupferberg, βλ. παράγραφο 42).

(96) Στις απαντήσεις της προς την Επιτροπή η Γερμανία βασίζεται στην εν λόγω νομολογία από την οποία εξάγει το συμπέρασμα ότι οι διατάξεις του νόμου για το μονοπώλιο οινοπνεύματος της 2ας Μαΐου 1976 έχουν ήδη εξεταστεί και επικυρωθεί από το Δικαστήριο. Ως εκ τούτου, ο νόμος για το μονοπώλιο οινοπνεύματος (στη μορφή του νόμου της 22ας Δεκεμβρίου 1999) δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση από την Επιτροπή, δεδομένου ότι το Δικαστήριο δεν εξέφρασε σχετικά αντιρρήσεις.

(97) Ως εκ τούτου είναι σκόπιμο να εξεταστεί διεξοδικότερα η εν λόγω νομολογία.

(98) Στο πλαίσιο των σχετικών υποθέσεων που προαναφέρθηκαν, είχε υποβληθεί στο Δικαστήριο αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης όσον αφορά την εγκυρότητα των φορολογικών διατάξεων που θεσπίζονται από το γερμανικό μονοπώλιο οινοπνεύματος σε σχέση με τα άρθρα 37 και 95 (νυν άρθρα 31 και 90) της συνθήκης ΕΚ. Στην περίπτωση αυτή το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι τα φορολογικά μέτρα που απορρέουν από το νόμο για το μονοπώλιο οινοπνεύματος συμβιβάζονται με τις διατάξεις της συνθήκης ΕΚ.

(99) Στην απόφασή του το Δικαστήριο περιορίστηκε στο να επισημάνει ότι κατά την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 η Επιτροπή έχει μεγαλύτερα περιθώρια παρέμβασης, ενώ το άρθρο 37 ισχύει άμεσα, δηλαδή επιβεβαίωσε κατ' αυτόν τον τρόπο ότι η Επιτροπή εξουσιοδοτείται βάσει της συνθήκης ΕΚ να εκτιμήσει τα εξεταζόμενα μέτρα από την άποψη των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις.

(100) Επιπλέον, το Δικαστήριο δήλωσε ότι τα άρθρα 92 και 93 αφενός και το άρθρο 37, αφετέρου, μολονότι έχουν ως κοινό στόχο να αποτρέψουν το ενδεχόμενο τα κράτη μέλη μέσω της δραστηριότητας ενός κρατικού μονοπωλίου ή της χορήγησης ενισχύσεων να νοθεύσουν τους όρους του ανταγωνισμού στην κοινή αγορά ή να εισάγουν διακρίσεις σε βάρος των παραγωγών ή των εμπόρων άλλων κρατών μελών, αποτελούν ωστόσο διατάξεις που προβλέπουν διαφορετικούς όρους εφαρμογής για τα δύο διαφορετικά είδη κρατικών μέτρων που αποτελούν αντίστοιχα το αντικείμενό τους. Τέλος, το Δικαστήριο δήλωσε ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν είναι απαραίτητο να εξεταστεί σε ποιο βαθμό είναι εφαρμοστέες οι διατάξεις των άρθρων 92 και 93 στην παραγωγή των σχετικών γεωργικών προϊόντων και στις εμπορικές συναλλαγές με αυτά.

(101) Από αυτό δεν μπορεί να συναχθεί ότι το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι οι διατάξεις της συνθήκης ΕΚ όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις δεν ισχύουν για τις επιχορηγήσεις που παρέχονται στο πλαίσιο του μονοπωλίου Kornbranntwein.

(102) Η Γερμανία, μολονότι αναγνωρίζει ότι το Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε άμεσα όσον αφορά τη νομιμότητα βάσει των άρθρων 92 και 93, ισχυρίζεται ωστόσο ότι δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το Δικαστήριο χαρακτήρισε το εξεταζόμενο προϊόν ως γεωργικό προϊόν, το οποίο μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο κοινής οργάνωσης αγοράς.

(103) Η Επιτροπή κρίνει ότι το Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε όσον αφορά τις εξεταζόμενες κρατικές ενισχύσεις. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι αποφάσεις του Δικαστηρίου, τις οποίες επικαλείται η Γερμανία στην προκειμένη περίπτωση, δεν προδικάζουν ούτε την κατάταξη του εξεταζόμενου προϊόντος ούτε την εκτίμηση των ενισχύσεων υπέρ των γερμανών παραγωγών με βάση τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις. Η αναφερθείσα νομολογία ως εκ τούτου δεν σχετίζεται με την εξεταζόμενη περίπτωση.

Δ. **Συμβιβάσιμο των ενισχύσεων**

(104) Στο άρθρο 87 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ αναφέρονται συγκεκριμένα είδη ενισχύσεων που συμβιβάζονται με τη συνθήκη ΕΚ. Λόγω του είδους και του αντικειμένου των ενισχύσεων είναι ωστόσο σαφές ότι οι εξαιρέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχεία α), β) και γ) δεν ισχύουν στην εξεταζόμενη περίπτωση.

(105) Στο άρθρο 87 παράγραφος 3 απαριθμούνται τα είδη των ενισχύσεων που δύνανται να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά. Είναι προφανές ότι το εξεταζόμενο καθεστώς δεν αποσκοπεί στην προώθηση σημαντικών σχεδίων κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ούτε στην άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας κράτους μέλους ούτε στην προώθηση του πολιτισμού και της διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς κατά την έννοια των εξαιρέσεων του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχεία β) και δ).

(106) Όσον αφορά τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) για την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης περιοχών, θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι εξεταζόμενες ενισχύσεις ισχύουν αδιάκριτα για όλες τις περιοχές της Γερμανίας. Είναι επίσης πέραν αμφιβολίας ότι οι ενισχύσεις δεν προορίζονται για την προώθηση μέτρων κατά την έννοια των εξαιρέσεων για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων (άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ)) στους τομείς της έρευνας και ανάπτυξης, της προστασίας του περιβάλλοντος, της απασχόλησης ή της εκπαίδευσης σύμφωνα με τα σχετικά κοινοτικά πλαίσια ή τις κατευθυντήριες γραμμές της Κοινότητας. Δεδομένου ότι δεν προβλήθηκε κανένας άλλος λόγος σε σχέση με την ανάπτυξη συγκεκριμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, οι εξεταζόμενες ενισχύσεις μπορούν ως εκ τούτου να θεωρηθούν ότι δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά.

(107) Ωστόσο η Επιτροπή θεωρεί ότι υπάρχουν πολλοί ειδικοί λόγοι για τους οποίους θα πρέπει να επιτρέψει τη διατήρηση του συστήματος που εφαρμόζεται στη Γερμανία για μία ορισμένη μεταβατική περίοδο.

(108) Μετά την κίνηση της διαδικασίας όλοι οι ενδιαφερόμενοι παράγοντες, με εξαίρεση τους εκπροσώπους της βιομηχανίας αλκοολούχων ποτών, διαμαρτυρήθηκαν κατά της προθεσμίας που πρότεινε η Επιτροπή. Η Γερμανία εξήγησε στην Επιτροπή ότι μία προθεσμία περισσότερων ετών είναι απαραίτητη προκειμένου να καταργηθούν οι εξεταζόμενες ενισχύσεις υπό αποδεκτούς όρους, χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η ύπαρξη των θιγόμενων παραγωγών, οι οποίοι μέχρι τώρα επωφελούντο ενός συστήματος επιδοτήσεων που κοινοποιείτο δεόντως στην Επιτροπή χωρίς να έχει αμφισβητηθεί από αυτήν για δεκαετίες.

(109) Στη συνέχεια η Επιτροπή πληροφορήθηκε ότι το έτος χρήσης όσον αφορά την παραγωγή Kornbranntwein αρχίζει την 1η Οκτωβρίου ενός έτους και λήγει στις 30 Σεπτεμβρίου του επόμενου. Η Επιτροπή θα λάβει υπόψη της το στοιχείο αυτό κατά τον καθορισμό της προθεσμίας εντός της οποίας η Γερμανία θα πρέπει να έχει ολοκληρώσει την νομοθετική μεταρρύθμιση.

(110) Η Γερμανία έπεισε την Επιτροπή ότι τόσο οι βιομηχανικοί όσο και οι γεωργικοί παραγωγοί, οι οποίοι μέχρι τώρα παρέδιδαν στην DKV τα προϊόντα απόσταξης που παρήγαγαν στο πλαίσιο του μονοπωλίου μελλοντικά στο πλαίσιο του νέου συστήματος θα εμπορεύονται το Kornbranntwein αλλά μόνοι τους, πρέπει να πραγματοποιήσουν σημαντικές επενδύσεις. Στις επενδύσεις αυτές περιλαμβάνεται για παράδειγμα η αγορά νέου εξοπλισμού απόσταξης ή η κατασκευή νέων κτιρίων και αποθηκευτικών χώρων (δεξαμενές χάλυβα, ξύλινα δοχεία, εργαστηριακός εξοπλισμός, εγκατάσταση εμφιάλωσης, αποθηκευτικός χώρος για τα συσκευασμένα προϊόντα, οικοδομικές άδειες κ.λπ). Η Γερμανία υπολογίζει ότι ένας παραγωγός με ετήσια παραγωγή 1 000 hl Kornalkohol ετησίως πρέπει να επενδύσει τουλάχιστον 400 000 ευρώ για να διαθέσει στην αγορά την ίδια ποσότητα αλκοόλης.

(111) Είναι προφανές ότι οι απαιτούμενες αναδιαρθρώσεις δεν είναι εφικτές χωρίς παράταση της προθεσμίας, διατηρώντας παράλληλα με παράλληλη διατήρηση της υφιστάμενης χρηματοοικονομικής ενίσχυσης είτε με τη μορφή κάλυψης των εξόδων παραγωγής είτε με τη μορφή ποσών αντιστάθμισης. Αυτό ισχύει κυρίως για τους μικρούς παραγωγούς, που αποτελούν τη συντριπτική πλειονότητα των θιγόμενων επιχειρήσεων και/ή γεωργικών εκμεταλλεύσεων.

(112) Η Επιτροπή θεωρεί δικαιολογημένο το αίτημα της Γερμανίας στο βαθμό που, όπως αποδείχθηκε, η απότομη κατάργηση ενισχύσεων που χορηγούντο επί δεκαετίες, θα έθετε σε κίνδυνο την ύπαρξη μεγάλου μέρους των επιχειρήσεων που θίγονται από τα μέτρα, κυρίως δε των γεωργικών παραγωγών. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να προβλεφθεί μία μεταβατική περίοδος ώστε στο διάστημα αυτό οι εν λόγω επιχειρήσεις να μπορέσουν να προσαρμόσουν την παραγωγή τους στη νέα κατάσταση.

(113) Η Επιτροπή λαμβάνει επίσης υπόψη της το γεγονός ότι το Kornbranntwein ανταγωνίζεται άλλα προϊόντα τα οποία εμπίπτουν στο παράρτημα I της συνθήκης ΕΚ και λαμβάνουν ενισχύσεις. Ωστόσο, στην εξεταζόμενη περίπτωση πρόκειται για λειτουργικές ενισχύσεις, οι οποίες πρέπει να καταργηθούν εντός εύλογης προθεσμίας. Βάσει των προαναφερθέντων θεωρεί στο πλαίσιο αυτό εύλογη την διατήρηση του καθεστώτος για άλλα δυόμισι χρόνια (μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 2006). Μετά την εν λόγω ημερομηνία η Γερμανία πρέπει να καταργήσει το καθεστώς με όλες τις συνέπειές του.

(114) Ως εκ τούτου η Επιτροπή ορίζει τα εξής:

α) Οι γεωργικοί και βιομηχανικοί παραγωγοί Kornbranntwein δεν δικαιούνται πλέον καμία λειτουργική ενίσχυση με τη μορφή επιχορηγήσεων για τη διατήρηση νομοθετικά εγγυημένων τιμών.

β) Οι εν λόγω παραγωγοί δεν δικαιούνται επίσης οποιαδήποτε άλλη ενίσχυση ως αντιστάθμιση για ενδεχόμενη πρόωρη αποχώρησή τους από το σύστημα.

γ) Οι νομοθετικές τροποποιήσεις πρέπει να δρομολογηθούν το ταχύτερο δυνατό το έτος χρήσης 2005/2006 και να τεθούν σε ισχύ το αργότερο μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 2006.

δ) Η Γερμανία πρέπει να ενημερώσει την Επιτροπή σχετικά με τα κατάλληλα μέτρα που έλαβε υποβάλλοντας έκθεση το αργότερο μέχρι το τέλος του δεύτερου τριμήνου του 2005. Μία δεύτερη έκθεση σχετικά με την πραγματική εφαρμογή των μέτρων πρέπει να υποβληθεί στην Επιτροπή μέχρι το τέλος του 2006,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το καθεστώς ενισχύσεων που προβλέπεται από το γερμανικό νόμο περί μονοπωλίου οινοπνεύματος δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Άρθρο 2

Η Γερμανία λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την κατάργηση του καθεστώτος ενισχύσεων που αναφέρεται στο άρθρο 1, από την 30ή Σεπτεμβρίου 2006.

Άρθρο 3

Το αργότερο μέχρι τις 30 Ιουνίου 2005 η Γερμανία ενημερώνει την Επιτροπή όσον αφορά τα μέτρα που προτίθεται να λάβει για την κατάργηση τους καθεστώτος ενισχύσεων.

Το αργότερο μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2006 η Γερμανία ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με την πραγματική εφαρμογή των ληφθέντων μέτρων.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες, 16 Νοεμβρίου 2004.

Για την Επιτροπή

Mario MONTI

Μέλος της Επιτροπής